

[Svend Andersen (Rosk. a.)]

Vi kan også konstatere, at man tilsyneladende fra det radikale venstres side ønsker en yderligere styrkelse af medarbejdernes indflydelse i Danmarks Radio. Efter vores opfattelse er det en helt gal betragtning. Er der nogle mennesker, der under ingen omstændigheder burde sidde hverken i radiatorådet eller i ledelsen af Danmarks Radio, så er det medarbejderne. Medarbejderne har mere end rigelig indflydelse igennem det arbejde, de udfører ved udformningen af programmerne. Hvorfor skal de også være med til at kontrollere sig selv? Det var dog en underlig opfattelse og en opfattelse, som vi i hvert tilfælde på ingen måde deler. Vi mener, at medarbejderne skal lave programmer og ikke sidde og kontrollere sig selv; derfor bør de overhovedet hverken sidde i radiatoråd eller i den bestyrelse, som man fra radikal side foreslår.

På baggrund af de bemærkninger, jeg her er kommet med, må vi sige fra fremskridtspartiets side, at vi kan ikke medvirke til dette forslags vedtagelse. Vi vil medvirke til, at det bliver stemt ned.

Vi vil pege på, at hvis man virkelig ønsker Danmarks Radios monopol brudt, så skal man følge bl. a. det forslag, som vi sammen med nogle andre partier fremsatte i 1975. Eller man skal prøve at gøre det, vi har foreslået i et debatoplæg, som er sendt til en del aviser. I de forslag ligger der et reelt brud på Danmarks Radios monopol i stedet for den- ne gang miskmask.

Nathalie Lind (V):

Det radikale forslag bygger jo på, som ministeren sagde, at man vil fastholde Danmarks Radios monopol, men man vil splitte det op i Danmarks Radio I og II. Om end venstre hele tiden har været positiv over for udbygning af provinstjenesten – det har vi arbejdet for i radiatorådet, og vi har sørget for, at den fik en stadigt stigende andel af landsprogramforpligtelserne – er vi skeptiske over for, om vi ad den vej, som her er foreslået, når til det, som er venstres mål, nemlig et effektivt brud på monolet.

De radikale har jo her nedfældet nogle tanker, som, så vidt jeg kan se, i virkeligheden indebærer et ret afgørende brud med den linje, vi hidtil har fulgt, når vi har diskuteret styringen af Danmarks Radio. De

bygger i vid udstrækning på det, der kom til udtryk i en mindretalsudtalelse, da den nuværende radiolov blev vedtaget i 1973, et mindretalsforslag, som tidligere minister K. Helveg Petersen fremsatte, og hvor han gik ind for, at folketinget skulle holdes helt uden for de direkte ledelsesfunktioner, og gik ind for et bredt sammensat repræsentantskab, som ikke skulle have nogen besluttende myndighed, men derimod alene deltage i debatter om den mere overordnede programpolitik.

Debatten om politikernes stilling i Danmarks Radio har vi jo gentagne gange haft her i tinget, og vi har fra venstres side stadig hævdet, at det for at sikre alsidigheden, for at sikre uafhængigheden var nødvendigt med en demokratisk sammensat styrelse, som har den øverste ledelse af programvirksomheden, og som kan føre tilsyn med, at lovens betingelser overholdes. Vi har, når vi har diskuteret dette, også tidligere sagt, og det kan jeg gentage her i dag, at det afgørende for os ikke har været, om aktive politikere har sæde i dette organ, som vi altså mener er absolut nødvendigt, men at vi ved udpegningen har en fordelingsnøgle baseret på sammensætningen af et organ, som er valgt på demokratisk vis.

Jeg forstår det radikale forslag sådan, at man ønsker en meget klar adskillelse mellem den økonomiske ledelse og programansvaret, og at man så vil henlægge selve drøftelsen af programpolitikken til dette bredt sammensatte repræsentantskab. Min vurdering er den, at det næppe er lykkeligt, næppe er heldigt, at et sådant repræsentantskab ingen beslutende myndighed har. Skulle det have det, ville det i øvrigt også være alt for upræcist sammensat.

Ud fra en mere dybtgående demokratisk vurdering er det egentlig ikke tiltalende, at man opfordrer folk til at sidde i organer, hvor man ikke giver dem nogen virkelig indflydelse. Jeg tror, at en alsidigt sammensat styrelse udpeget på demokratisk vis på bedste måde vil sikre radioens og TVs uafhængighed og bedst afspejle den flerhed af livsholdninger, der er i befolkningen.

Vi er altså skeptiske over for dette forslag. Jeg håber trods ministerens ord her – men der var da også forbehold – at der fortsat er flertal for, at vi må have demokratisk indseende med Danmarks Radio.